

70aarig venlig og blid Dame med snehvidt Haar. Hun har varetaget sine Forretninger som Formand med en Orden, Klarhed, Omhu og Indsigtsfuldhed, som maa vække Ærbødighed og Beundring. Hun er Forfatterinde af en Digtsamling og en hel Del Afhandlinger om sociale og literære Emner, var tillige med Fru Adlersparre Stifterinde af „Tidskrift for Hemmet“ og i flere Aar Medlem af dets Redaktion foruden paa mange Maader virksom for at hæve Kvindens Stilling. Nu ofrer hun sine Kræfter, som hun aldrig har sparet, paa at den svenske Kvindes Rang paa Kulturens Omraade maa faa en sanddru og fordelagtig Belysning til Sammenligning med andre Nationer. I Haab om, at dette ikke maa blive Fru Olivecrones sidste store Kraftanstrengelse i det almenes Tjeneste, bør det alligevel siges, at selv om saa skulde være, vilde dette blive en værdig Afslutning paa en ædel Virksomhed for Samfundets Udvikling.

26. Marts 1892.

Amalia Fahlstedt

Fra udenbyes Venner.

Den arbejdende Kvindes Stilling paa Landet.

Det er i vore Dage temmelig almindeligt at høre Klage over, at det er saa vanskeligt at faa Piger til Landet. Malkepiger kan slet ikke opdrives, hedder det jævnlig fra Fæstekontorerne, og da vi havde Møde her i Sommer, var der en Mand, der udtalte, at det snart var umuligt at faa en Pige til Landet, naar der bare var to Køer at malke. Samme Mand havde et Øjeblik før udtalt sig om den store Udholdenhed, Kvinderne paa Landet udviser, idet de malker og gør forskellig Gerning, medens Karlene hviler, saa jeg synes, det kunde ligge temmelig nær at spørge, om ikke denne Ulyst til at være Bondepige skulde have sin Grund i, at deres Udholdenhed stilledes paa en altfor haard Prøve.

For at Mennesker af egen fri Vilje skal beslutte sig til at leve under haarde og strenge Vilkaar, udfordres der et af to: Enten maa der være noget, der er dem kært, og som de nødig vil miste, eller de maa have et Maal at arbejde hen imod, som synes dem værd at døje noget for. Er ingen af disse Betingelser tilstede, maa man virkelig ikke forlange, at unge Mennesker af Hensyn til det almindelige Bedste skal beslutte sig til at blive i Ro. Resignation ligger nu engang ikke for Ungdommen; er man ikke tilfreds i sin Stilling saa — bort, ud at prøve Lykken, lad det saa briste eller bære, selv om det i Virkeligheden brister for tyve, mens det bærer for to.